Iš JM Sacinandana svamio knygos "Transformacijos menas"

Kai jūs ieškote transformacijos dvasiniame gyvenime, tai nėra plaukų stiliaus, drabužių ar kalbos transformacija. Dvasiniame gyvenime transformacija vyksta širdyje. Pagal seną Patandžalio širdies aprašymą, širdis yra vieta, kur pasirodo troškimai, kur taip pat šie troškimai susilieja, nustoja egzistuoti, ir tampa nebesvarbūs jums. Pavyzdžiui, būdami vaikais jūs turėjote norus žaisti lėlėmis. Jie pasirodė jūsų širdyje, ir jūs labai norėjote lėlių, bet kai jūs paaugote labiau, troškimas žaisti lėlėmis pasikeitė į norą turėti vyrą, vairuoti automobilį ar panašiai. Taigi, širdis yra vieta, kur vyksta patys egzistenciškiausi dalykai – troškimai. Kiekvienas iš mūsų čia ir kiekviena sąlygota siela šiame pasaulyje, ir netgi kiekviena išsilaisvinusi siela yra savo troškimų produktas. Jūs esate čia, šioje palapinėje, nes jūs išsiugdėte troškimą dalyvauti mūsų vasaros stovykloje ir aplankyti šį seminarą. Tačiau, kai kurie bhaktai šią akimirką plaukioja vandenyne, nes jų širdyje yra toks noras. Jie nori patirti nuostabios ir kvapą gniaužiančios Krišnos gamtos gražias dovanas. Kiti valgo picą, nes jie turi tokį troškimą. Kai kurie iš mūsų yra brahmačiariai, nes mes turime stiprų norą išlikti šiame ašrame.

Kartą, rytinio pasivaikščiojimo metu Prabhupada paklausė savo mokinių: „Kodėl jūs esate Krišnos sąmonėje?“ Kažkas pacitavo Šrila Rūpą Gosvamį iš "Bhakti rasamrita-sindhu", bet

Prabhupada pasakė: „Ne.“ Kitas bandė: „Aš esu Krišnos sąmonėje, kadangi materialus pasaulis yra kupinas kančios.“ Prabhupada tarė: „Ne. Ne dėl to tu esi čia.“ Daugelis pateikė savo atsakymus, bet galiausiai Prabhupada pasakė savo atsakymą: „Jūs esate Krišnos sąmonėje, nes jums patinka būti Krišnos sąmonėje. Tai yra troškimas, kuris kyla jūsų širdyje.“ Labai paprasta, bet labai svarbu.

Ar jūs žinote, kiek minčių jus aplanko kasdien? Trisdešimt du tūkstančiai minčių. Visa armija minčių. Dauguma šių minčių teka mūsų pasąmonėje ir mes jų nelabai suvokiame, bet jos apsprendžia mūsų kelią gyvenimo bėgyje. Dauguma iš šių minčių yra norai, kurie nuolat kuriami širdyje. Šie troškimai, mano brangūs bhaktai, aprašo visą jūsų gyvenimą. Jei jūs norite pakeisti savo gyvenimą, jūs turite pakeisti savo norus. Haribol!

Tačiau pakeisti norus nėra taip lengva. Ar jūs kada nors bandėte pakeisti savo norą? Aš daug kartų bandžiau. Aš norėjau trokšti tik tyros meilės Dievui. Kai mes su Lokanatha Maharadžu nukeliavome į Vrindavaną, jis pamokė mus: „Čia yra kalpa-vrikša medžiai. Jūs galite prašyti jų, bet geriausia yra norėti tyros meilės Dievui.“ Visiškai tikėdamas kiekvienu žodžiu, išėjusiu iš Lokanatha Svamio lūpų, aš nuėjau prie kalpa-vrikšos medžių ir pasakiau: „Prašau, suteikit man tyrą meilę Dievui.“ Bet visą savo gyvenimą aš mačiau, kad manyje yra tiek daug kitų troškimų. Aš norėjau patekti į Tibetą, aš norėjau padaryti tą ir norėjau padaryti šitą! Aš mačiau daugybę savo Dievo brolių, kurie norėjo būti sanjasiais, bet troškimas būti grihasthomis buvo stipresnis. Buvo kiti troškimai, kurie kilo jų širdyse, ir galiausiai jie nusekė paskui šiuos troškimus. Aš mačiau tiek daug brahmačiarinių, kurios norėjo visą gyvenimą būti sankīrtanos „herojėmis“. Aš mačiau tiek daug brahmačiarių, kurie norėjo būti bhaktais, bet kai mes juos aplankome dabar, jie gyvena kaip direktoriai ir sako: „buvo taip nesudėtinga gyventi brahmačiarių ašrame, bet mano troškimai nutempė mane čia, ir dabar aš turiu labai mažai laiko galvoti apie dvasinį tobulėjimą!“ Mūsų gyvenime troškimai galiausiai nusprendžia „už“ ir „prieš“. Savo intelektu jūs galite pajėgti suprasti dvasines žinias, bet jūsų intelekto nepakaks kontroliuoti arba nukreipti jūsų troškimus. Vieta, kur jūs turite dirbti, kad pakeisti troškimus nėra intelektas, tai yra širdis. Šrī Čaitanja Mahāprabhu sakė: ceto darpana mārjanam, širdis yra tarsi veidrodis, ant kurio pilna dulkių ir šios dulkės reiškia troškimus, kurie nėra dvasiniai. Jei jūs norite tapti bhaktais, jūs turite nuvalyti savo širdies veidrodį, kad pasimatytų tyri Krišnos sąmonės troškimai. Prabhupāda parašė:

„Kai tik Viešpats pasodinamas į atsidavusiojo širdį, atsidavęs nebegali užsiteršti materialios gamtos gunomis. Tol, kol žmogų kontroliuoja gamtos gunos, jis trokšta daugybės dalykų ir kuria daugybę planų, kaip materialiai tenkinti jutimus, bet kai tik jis suvokia širdyje Viešpatį, visi materialūs troškimai sunyksta. Kai protas visiškai išsilaisvina nuo materialių troškimų, atsidavęs gali nuolat galvoti apie Viešpatį. Tokiu būdu jis tampa visiškai priklausomu nuo Viešpaties lotosinių pėdų.“ [1]

Tai nėra lengva. Tai nėra skirta paviršutiniškiems materialistams. Tai skirta žmonėms, kuriuos Krišna vadina mahātmomis, retomis sielomis. Tai yra kažkas, kam reikia visiškos jūsų koncentracijos, giliausio jūsų dėmesio, pačios tikriausios jūsų asmenybės dalies. Tai yra kažkas labai gilaus ir labai nuostabaus.

---

[1] Śrīmad-Bhagavatam 4.31.20.